

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

**Nové Město na Moravě
březen 2006**

Děti mají své vlastní zájmy, otázky a problémy. Jsou stále znovu fascinovány tou nebo onou věcí. A pak se zastaví, aby se dostaly na kloub tajemství. Mnohá tajemství dlouho skrývají, až jednoho dne dojde na otázky. Většinou začínají „proč“.

Jednou se zeptala čtyřletá holčička matky: „Mami, proč slunce svítí?“ Matka byla zprvu otázkou překvapena, ale pak odpověděla své dcerce prostě a jasně: „Protože se směje.“ Holčička byla s odpovědí spokojena. Vždyť nečekala žádné přírodovědecké, fyzikální nebo chemické vysvětlení. Chtěla srozumitelnou odpověď a tu jí matka dala: „Slunce svítí, protože se směje.“ Této odpovědi dítě rozumí. Umí si představit, jak slunce svítí, když se směje. Navíc matka říká svému dítěti často, zvláště když je milé a laskavé:

„Ty jsi moje sluníčko.“

Nemáme se i my v životě mnohem více usmívat, než to ve skutečnosti děláme? Možná bychom se i usmívali, kdybychom pochopili, že můžeme být sluncem pro druhé, že úsměvem děláme druhým radost. Laskaví lidé mohou změnit svět.

Smát se a usmívat se, to je brána, jíž může do člověka vejít mnoho dobrého.

z knihy Čas pro druhého – R. Abeln, A. Kner

Láska znamená ...

nebrat tak vážně sám sebe, umět dodat druhému odvahu, prokazovat si navzájem důvěru, odbourávat předsudky, umět naslouchat, zahrnovat drobnými laskavostmi, umět uhádnout přání, mlčet ve vhodném okamžiku, vcítit se do druhých, odpouštět viny, nechat druhého, aby se vymluvil, přeslechnout ošklivá slova, nerozlišet dál nepravdivé věci, vinu hledat nejprve u sebe, nepravosti neoplácet, uznávat a chválit bližní, navzájem o sobě dobře smýšlet, být spravedlivý, zachovat klid, když tě napadají, přát druhému úspěch, vyvádět druhého z úzkostných myšlenek, dávat životu druhého smysl, nést břemeno spolu s druhým, jeden za druhého se modlit ...

Smysl pro humor

S přibývajícím věkem se musí tak jako tak každý člověk vyrovnávat se ztrátami a omezeními nejružnějšího druhu. Jde jen o to, za který konec to uchopí. Má na vybranou – buď se kvůli tomu litovat a rozčilovat, anebo to brát s humorem. Ve výhodě je ten, kdo se dovede smát sám sobě.

Humor je velký dar, který člověku pomůže leccos překonat. Misionář Adalbert Ludwig Balling dokonce tvrdí, že humor je ctnost, o kterou se musí me snažit.

z knihy O naději s Marií Svatošovou

Setkání s Bohem

Třetí stupeň modlitby záleží v tom, co modlitbou obvykle nazýváme, to je v rozmluvě s Bohem. Tu se mnozí hned zeptají: Copak mám Bohu říci, vždyť on už všechno ví? Přirozeně, Bůh ví všechno. Bůh také nepotřebuje moji modlitbu. Ale já potřebuji modlitbu. Pro mne je dobré, že se mohu obrátit na Boha se svými nejnvtitnějšími potřebami a myšlenkami. Vždyť si můžeme představit, co by bylo, kdybychom se mohli obracet jen na lidi, a ne na Boha, původce všeho, co je. Potom bychom nakonec nerozuměli ani sami sobě. Neboť lidé nemohou zodpovědět naše poslední otázky. Mohou nám poskytnout částečné porozumění a bezpečí. Ale s našimi nejhlubšími myšlenkami a tužbami nás nechávají samotné. Modlitba nám dává uprostřed našeho bytí pocit bezpečí, pocit, že jsme pochopeni a přijati. Smíme se obrátit se svým otázkami na toho, který jediný dovede na ně odpovědět.

Co mám tedy říci Bohu? Všechno, co se mi namane. Mám dát slovo svému životu, takovému, jaký je konkrétně. Mohu vyprávět Bohu o setkáních s lidmi, o tom, co mě právě zaměstnává, o hněvu a zklamání, o radostech a krásných zážitcích, o úzkostech a starostech a o své naději. Modlitba nemusí být zbožná, jenom má být poctivá, má skutečně rozprostřít můj život před Bohem. Mám nechat Boha nahlédnout do všech proláclin svého srdce, mám mu podat všechny temnoty, všechny zatvrzelosti, všechny hořkosti. Když jsem řekl Bohu všechno, co mě napadne a co ve mně vyvstane, pak se mám snažit říct mu celou svou pravdu. Modlitba mě nutí k pravdivosti. Ale pravda mě také osvobodí. Dává mě zase do pořádku, narovnává mě, když jsem byl pokřivený ve svých snahách a přáních. Modlitba jako rozhovor s Bohem je místem důvěrnosti, kde mohu Bohu říct všechno, po čem touží mé srdce.

(Anselm Grün – Modlitba jako setkání)

Pokoušení

Každá dobrá věc, každá hodnota dobra se získává obětí. Proto nás Bůh vystavuje pokušení, aby se ukázalo, jak moc ho milujeme, jak mnoho toužíme po věčném životě. Pokušení se nelze vyhnout, patří k životu člověka. Sv. Antonín Poustevník napsal: „Kdo není pokoušen ke zlému, ten se asi nespasí.“ Pokusme se pochopit tuto moudrost. Skutečný duchovní život je neustálý boj. Člověk se musí rozhodovat pro dobro. Jak by se mohl rozhodovat, kdyby nebyla příležitost ke zlu? Pak by neměl žádnou volbu. Pak by také nebylo lidské svobody.

Člověk není zlý sám v sobě, ve své přirozenosti. Člověk je pouze slabý, křehký, hříšný tvor. Pokušení přichází z vnějšku. Posláním křesťana je bojovat se zlem. Nikdy nezůstat ležet. Podle návodu Pána Ježíše se modlíme v Otčenáši slova: neuved' nás v pokušení, nedovol, abychom byli příliš pokoušeni..

Za to máme právo prosit, aby nás Bůh příliš nevystavoval pokušení.

Bez pokušení – s možností volby však žít nelze. Tak vystavuje svět pokušení nás, věřící. Pokouší nás mamonem, kariérou, příležitostí k závisti, pýše, neshášenlivosti. Tak pokoušejí děti své rodiče – vystavují je zkoušce trpělivosti, ochotě stále znovu jim vysvětlovat, tolerovat je, odpouštět jim, obětovat se, když už člověk nemá sil. Tak se vystavují pokušení manželé, zatěžují se navzájem. Tak vystavují pokušení i rodiče děti, že přivírají příliš oči nebo rezignují, děti pak nikdo nebrzdí. Mohli bychom najít desítky příkladů. My lidé nejsme tak dokonali jako Kristus. Můžeme zaváhat, ochabnout, ale nesmíme přestat bojovat. Prosme dnes Pána, aby nám dal sílu následovat jeho příklad a tomu zlému říci rázné NE.

*z knihy Cestou lásky k světlu a radosti
– o. Jan Daněk*

Duchovní mládí

Život v Kristu je stálé dospívání, a proto vyžaduje stálé změny. Bůh žádá od těch, které volá ke své službě, věčně mladé srdce. Dítě je schopno přizpůsobit se novým myšlenkám, novému prostředí, naučit se novou řeč. Dítě se ráno nebudí s utkvělými představami, ale s očekáváním.

„Co krásného mi přinese dnešní den?“ Právě tuto připravenost žádá Bůh od nás, a to až do smrti. Kdo věří v Boží prozřetelnost, v inspiraci Ducha Svatého, je duchovně stále mladý. Stále něco nového od Boha přijímá a je ochoten se den ze dne něco nového naučit.

Tomáš Špidlík

Obavy

„Jak se zbavím strachu?“

„Jak se můžeš zbavit něčeho, na čem lpíš?“

„Skutečně si myslíš, že na svých obavách lpím? S tím nemohu souhlasit.“

„Uvaž, před čím tě tvůj strach chrání a dáš mi za pravdu! A uvidíš, jak jsi pošetilý.“

z knihy Minutová moudrost – Anthony de Mello, SJ

Informace a oznámení

d bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	17.30	18.00
Bobrová	10.45	18.00			17.00

Nabídka postního času

Jak může člověk v moderní době prožít čas pouště – možnost jak být v tichu jen sám se sebou? Udělejte si denně hodinu času:

- vypněte rádio, odpojte počítač, vypněte televizi
- zůstaňte hodinu sami, projděte se po parku nebo na louce
- jděte na své tajné místo

Půst je šance odložit masku, líčidla a převlek – podívat se sám sobě do tváře, objevit sám sebe. Kdo jsem? Jaký jsem? Je otázka, zda si někdo z nás skutečně udělá tu jednu hodinu času denně, která bude věnována prožívání postní kázně. Kdybychom to skutečně dokázali, tak bychom se asi podivili, jak moc by nás postní doba změnila.

převzato z časopisu pro děti – DUHA

Ekumenická bohoslužba:

Dne 2. dubna v 16:30 hod. v kostele sv. Kunhuty

Kavárnička ve farním sále:

Neděle 12. a 26. března

Koncert SDRUŽENÍ MORAVAN

V kostele sv. Kunhuty 12. března 2006 v 15 hod.

Přednáška VĚDA A VÍRA – RNDr. Král

V kostele sv. Kunhuty v sobotu 25. března v 14 hod.

Přednáška Marie Svatošové

20. března 2006 v 17 hod budeme mít milého hosta – **paní MUDr. Marii Svatošovou** - zakladatelku hospicového hnutí v České republice, spisovatelku a spolupracovnici zavražděného kněze p. MUDr. Ladislava Kubíčka. Bude představovat knihu „Až k prolití krve“, následovat bude beseda a odpovídání na dotazy. Všichni jste srdečně zváni do farního sálu, v případě velkého zájmu do kostela sv. Kunhuty v Novém Městě na Moravě